



**DECIZIA NR.DGc 961/24.10.2011**

privind soluționarea contestației formulate de

**S.C. „X” S.A. IAȘI**

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași  
sub nr. dg/...

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate prin adresa nr. ... din 14.09.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. dg/... din 16.09.2011, cu privire la contestația formulată de **S.C. „X” S.A. IAȘI** cu nr.... din 08.09.2011, înregistrată la organul vamal sub nr.... din 08.09.2011, cu sediul în Iași, str. ..., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. ..., cod unic de înregistrare fiscală RO ..., reprezentată legal prin administrator P.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.../01.09.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../01.09.2011 de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate.

De asemenea, societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../23.05.2011, precum și Decizia nr.DGc ...din 03.08.2011 emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații.

Suma contestată este în valoare de s lei și reprezintă acciza pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiuri din fructe, aferentă pierderilor tehnologice și depozitării, considerate de echipa de inspecție fiscală ca fiind impozabile.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 zile prevăzut de art.207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat

societății contestatoare în data de **02.09.2011**, conform adresei nr. .../1/02.09.2011 depusă în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestației, la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași în data de **08.09.2011**, unde a fost înregistrată sub nr.....

Contestația este semnată de către d-nul P, în calitate de administrator și poartă amprenta ștampilei societății în original.

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri de soluționare nr. .../13.09.2011, semnat de conducătorul organelor vamale, respectiv Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin care propune respingerea contestației formulată de către S.C. Agroindustrială Bucium S.A. ca neîntemeiată și menținerea măsurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../01.09.2011, emisă în temeiul Raportului de inspecție fiscală nr. .../01.09.2011.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

**X” S.A. IAȘI** în susținerea contestației, motivează următoarele:

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală nr. .../01.09.2011, care preia constatările fiscale stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr. ...din 23.05.2011, echipa de control a stabilit că din totalul pierderilor tehnologice declarate de contribuabil, s grade dall sunt impozabile, iar din totalul pierderilor la depozitare (prin evaporare) declarate, s grade dall sunt impozabile, ceea ce a condus la stabilirea de accize datorate suplimentar în sumă de s lei după cum urmează:

- pentru cupajări – filtrări s lei
- pentru redistilări s lei
- pentru depozitari (evaporări) s lei.

**1. Referitor la constatările echipei de control de la cap.III 1.**

**lit.d) - Pierderile tehnologice la cupajare-filtrare**, societatea contestatoare face precizarea că, în opinia echipei de inspecție fiscală procentul maxim de pierderi pentru un proces de cupajare - filtrare este de 0,31%, respectiv 0,2% (filtrare) +0,11% (cupajare).

În drept, motivează societatea, cupajarea și filtrarea se fac pentru pregătirea produselor pentru îmbuteliere și livrare, tăria produselor fiind peste 40 de grade.

Scăzămintele care intervin pe parcursul acestor operațiuni, conform Ordinului nr.218/1978 sunt:

- la cupajări 0,11 gr dall (pag.30)
- la filtrări 0,2 gr dall (pag.30)

Un raport de cupajare – filtrare include operațiunile de filtrare a produsului și de cupajare în vederea îmbutelierii, pe acest raport se înscriu pierderile tehnologice pentru aceste operațiuni.

Scăzământul la filtrare de 0,2 grade dall (conform Ordinului nr.218/1978) cuprinde pierderile pentru operațiunile de tragere a produsului dintr-un recipient, filtrarea propriu zisă și introducerea produsului în recipientul de depozitare.

În cazul societății, filtrarea presupune următoarele operațiuni:

- a) tragerea produsului dintr-un recipient,
- b) trecerea lichidului prin plăcile filtrate grosiere,
- c) introducerea lichidului într-un vas de depozitare,
- d) trecerea din nou a lichidului prin plăcile filtrate fine pentru a se obține limpezimea dorită.

Urmează cupajarea, respectiv operațiunea de transversare a produselor care intră în cupaj în recipientul în care se execută cupajul, cât și omogenizarea cupajului.

Pierderile efective care se trec într-un raport de filtrare – cupajare sunt pentru operațiunile enumerate mai sus.

Limita maximă admisibilă față de care se compară pierderea efectivă înregistrată pe un raport de filtrare – cupajare este de 0,51 grade dall, respectiv 2x 0,2 grade dall (pierderi la cele două filtrări) la care se adaugă pierderea pentru cupajare de 0,11 grade dall).

Norma de pierderi de 0,31 grade dall stabilită de echipa de inspecție nu este corectă/reală deoarece nu ia în considerare operațiunile tehnologice efective: 2 filtrări și o cupajare. Repetarea filtrării fiind admisă ca fiind legală, nu are temei legal limitarea coeficientului de pierderi la o singură filtrare. Astfel, considerarea comasată a celor două filtrări - prin plăcile grosiere și prin plăcile fine - ca fiind o singură filtrare reprezintă o încălcare a definiției procesului tehnologic din Ordinul MAIA nr.218/1978.

Sub aspectul fiscal, societatea contestatoare invocă prevederile art. 166, respectiv 206<sup>7</sup> din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, punctul 16. alin.(1), respectiv punctual 73. alin. (2) lit. b), alin. (3) lit. c) și lit. d) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precizând că pierderile tehnologice aferente operațiunii de cupajare-filtrare înregistrate în perioada 11.06.2008 - 31.12.2010 nu reprezintă eliberare pentru consum de produs accizabil, deoarece:

- au avut loc în antrepozit fiscal;
- pot fi dovedite prin rapoartele de prelucrare și sunt înregistrate și evidențiate în contabilitate;
- se încadrează în coeficienții maximi de pierderi specifice activității de filtrare-cupajare.

În concluzie, societatea susține că în mod eronat echipa de inspecție fiscală consideră cantitatea de s grade dall (s hl alcool pur) ca depășind norma de consum și o consideră eliberare în consum pentru care se datorează accize, calculând o acciză suplimentară în sumă de s lei.

**2. Referitor la constatările echipei de control de la cap.III 1. lit.e) - Pierderile tehnologice la redistilare**, societatea contestatoare face precizarea că echipa de control a constatat că pierderile înregistrate peste limita maximă (s grade dall în iunie, s grade dall în iulie, s grade dall în

august, s grade dall în septembrie și s grade dall în noiembrie 2010) nu se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnologice și nu pot fi acceptate ca neimpozabile, calculând accize suplimentar în sumă de **s lei**, având ca bază de calcul capacitatea maximă de producție a instalației de redistilare Charante de s litri alcool pur (s grade dall) pe zi și s litri alcool pur (s grade dall) pe lună, considerând că la un randament de 97% pierderea maximă este de s grade dall.

În drept, motivează societatea, conform documentelor depuse în vederea autorizării în baza Legii nr. 521/2002, unitatea produce băuturi alcoolice naturale tradiționale, respectiv rachiu din prune și rachiu din fructe.

În dosarul de autorizare ca antrepozit fiscal de producere a băuturilor alcoolice naturale s-au depus documentele:

- Declarația privind capacitatea de producție (documentul 1896/17.06.2003), respectiv coloana de distilare continuă și instalații Charente;

- Adresa de la Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară nr. 3001/19.06.2003 în care sunt precizate băuturile alcoolice avizate produse de unitate.

În cadrul antrepozitului fiscal, produsele cu tărie alcoolică cuprinsă între 30-70 grade dall se obțin în instalația de distilare continuă (în care în procesul de producție se transformă în rachiu vinul depreciat, drojdia, marcurile de fructe aduse din afara antrepozitului). Dacă se constată defecte (miros, gust, culoare, cocleală, mucegai) se procedează la redistilare/rectificare pentru îmbunătățirea calității produselor, utilizând instalațiile Charante.

Activitatea de producție, respectiv transformarea materiei prime (vin depreciat, marcuri de fructe, drojdie) adusă din exteriorul antrepozitului se desfășoară în coloana de distilare continuă, nu în instalațiile Charante. Operațiunea de redistilare nu este activitate de producție supusă autorizării, ci o activitate de îmbunătățire a calității produselor obținute în instalația de distilare continuă, operațiune care se desfășoară în antrepozit fiscal autorizat (regim suspensiv de acciză).

În anul 2009 în instalația de distilare continuă s-a obținut un rachiu de slabă calitate care nu era propriu pentru consum, iar în anul 2010 această cantitate a fost redistilată pentru a se obține o calitate necesară pentru consum, procedându-se la fel și cu o mare parte din rachiurile aflate în stoc.

Produsul brut, respectiv rachiul de fructe, rachiul de vin și rachiul de drojdie, obținut în vederea comercializării, mai suferă și alte operațiuni tehnologice cum ar fi redistilare, rectificare, cupajare, filtrare, învechire în funcție de caracteristicile pe care trebuie să le aibă în momentul eliberării în consum, pe piață.

Volumul de redistilare din perioada iunie – noiembrie 2010 este mare (în medie s litri alcool pur pe lună), depășind volumul calculat teoretic de organele de inspecție fiscală după capacitatea maximă de producție stabilită prin Declarația nr.1896 din 17.06.2003.

Conform Ordinului nr.218/1978 pentru redistilarea distilantului din vin la „charante” norma de consum tehnologic este de 1026 grade dall la 1000 grade dall, aproximativ 0,026%.

Societatea contestatoare susține că stabilirea capacității maxime de producție este un act juridic unilateral decurgând din declarația contribuabilului la data autorizării antrepozitului fiscal, informațiile furnizate având ca sursă datele din normele tehnice ale utilajelor, din manualele de proceduri de fabricație deținute de solicitantul autorizației.

Necorelarea capacității de redistilare a instalației Charente înregistrată în perioada iunie – noiembrie 2010 cu capacitatea maximă a instalației Charente declarată la data autorizării ca antrepozit fiscal este un fapt procedural, o lipsă în procedurile declarative de autorizare a antrepozitarului, sancționabil conform dispozițiilor legale.

Societatea contestatoare apreciază că *“... limitarea de a deduce pierderi la un criteriu formal – capacitatea de producție - și calcularea accizei la un criteriu material – volumul efectiv de activitate – instituie o sancțiune patrimonială pentru contribuabil care nu este stabilită de lege. Se impune admiterea ca bază de calcul a pierderilor la redistilare a întregii cantități de alcool procesat de antrepozitar în perioada iunie – noiembrie 2010, fără limitări de natură formală și procedurală.”*

Ca urmare, societatea consideră că pierderile tehnologice la redistilare înregistrate de aceasta în perioada iunie – noiembrie 2010 nu reprezintă eliberare spre consum a produsului accizabil deoarece au avut loc în antrepozitul fiscal și pot fi dovedite prin rapoartele de prelucrare și sunt înregistrate și evidențiate în contabilitate.

### **3. Referitor la constatările echipei de control de la cap.III 1.**

#### **lit.f) – Pierderi la depozitare.**

**S.C. “X” S.A. IAȘI** susține că a înregistrat pierderi la depozitare pentru rachiuri (alcool tehnic, brandy, macerate, rachie drojdie, rachie mere și rachie vișine), depozitate în vase de stejar, în procesul tehnologic de învechire (bonitizare), în raport de dispozițiile art.192 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă până la data de 01.04.2010, în limitele indicate de Procedura de proces PP35, Învechire distilație, aplicând coeficienții maximi de pierderi specifici activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport.

Conform procedurii de proces PP35, ÎNVECHIRE DISTILATE, punctul 4.2 “Parametri tehnologici ai procesului de învechire” , rachiurile crude se pun la învechit la temperaturile de 20-25 grade Celsius, iar cele învechite se păstrează la temperaturi de 15-20 grade Celsius.

În condițiile în care învechirea are loc la temperaturi de aproape trei ori mai mari celei pentru care coeficientul de pierderi prin evaporare acceptat este de 0,0055%, considerarea acestui procent ca punct maxim de referință este greșită.

În timpul învechirii, distilatul suferă o serie de transformări atât prin oxidarea unor componente, cât și prin extragerea din doaga de stejar a

unor substanțe care contribuie la formarea componentelor favorabili calității produsului. Sub influența oxigenului care pătrunde prin porii doagelor, au loc continuu procese de oxidoreducere care determină o maturizare treptată a distilatului de vin și o dezvoltare a calității de gust și de aromă, aceste procese petrecându-se cu o intensitate mai mare sau mai mică în funcție de cantitatea de oxigen și de condițiile de temperatură.

La temperaturi ridicate, care grăbesc procesul de învechire, evaporarea este accentuată, depășind chiar procentul de 0,065% care a fost luat ca referință pentru a compara diferențele la inventariere datorate evaporării la depozitare, pentru deductibilitate, având în vedere și experiența pe care o are societatea în domeniu.

Societatea contestatoare precizează că plafoanele maxime de perisabilități sunt cele prevăzute de Ordinul nr. 218/1978, actualizat prin Ordinul nr. 14/1981 emise de autoritatea care reglementează domeniul, respectiv Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, procentul maxim avut în vedere este cel prevăzut în actul menționat, pentru rachiul pus la învechit, bonitat, astfel că eronat, organele de inspecție fiscală au stabilit obligația de plată privind accizele în sumă de **s lei**.

Mai susține faptul că, indicarea de către organele de inspecție fiscală a dispozițiilor art.206<sup>7</sup> alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct.73. alin.(2) și alin.(3) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este corectă deoarece aceste dispoziții sunt aplicabile începând cu data de 01.04.2010 și nu începând cu data de 01.01.2010, deoarece legea nu se aplică retroactiv.

În condițiile în care rachiul, indiferent de materia primă din care a rezultat, respectiv prune, mere, etc., pus la maturat, învechit, se comportă la fel, contestatoarea afirmă că în mod eronat organele de inspecție fiscală au considerat că procentul de 0,065% se aplică doar la țuică (rachiul de prună), în susținere motivând că a depus la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin adresa nr. 729/17.05.2011, Decizia de aprobare a normelor interne de consum și pierderi și referatul tehnologului.

Societatea consideră că țuica este din punct de vedere fiscal – atât pentru regimul de accize cât și pentru regimul vamal, un produs din grupa rachiuri și toate rachiurile sunt susceptibile de a fi supuse unui proces de învechire pentru a li se spori valoarea și calitatea și, conform prevederilor art.3 din Normele privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor tradiționale românești, aprobate prin Ordinul emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 368 din 13 iunie 2008, procesul de învechire se aplică tuturor tipurilor de rachiuri, nu numai rachiului de prune (țuică).

Invocând prevederile Directivei Consiliului 2008/118/CE, societatea consideră că regimul juridic al pierderilor de producție trebuie să fie aceleași în toate statele membre și să se bazeze pe criterii nediscriminatorii și că în acest sens, s-a pronunțat Curtea Europeană de

Justiție pentru a sublinia obligația statelor membre de a avea o legislație internă echitabilă și nediscriminatorie. Condițiile tehnice pentru exigibilitatea accizei trebuie să fie identice în toate statele membre.

Societatea contestatoare mai susține că este contrară dreptului comunitar și inaplicabilă în raport de principiul nediscriminării orice dispoziție legală, prin care se crează un regim fiscal discriminatoriu pentru produse aflate în raport de concurență, susținând că sunt aplicabile prevederile art.110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Prin raportare la jurisprudența Curții Europene și la dispozițiile de drept comunitar aplicabile, societatea apreciază că diferența de tratament fiscal dintre pierderile la bonitizare pentru produsul național țuică și pierderile la bonitizare pentru alte rachiuri este discriminatorie și incompatibilă cu dreptul comunitar. Astfel, la situații de fapt identice Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor, stabilește un regim de pierderi diferit pentru țuica bonitizată și țuica depozitată în vase din lemn și pentru celelalte rachiuri, rezultând astfel o discriminare a antrepozitarilor prelucrând alte rachiuri decât țuică, neputând înregistra contabil și justifica pierderi reale de produse accizabile.

Tratamentul fiscal diferit pentru pierderi la învechire țuică și pentru alte rachiuri, în condițiile în care acestea se comportă din punct de vedere etnic în mod identic, echivalează cu o discriminare pe temei de origine a produsului și este contrară dreptului comunitar.

Contestatoarea concluzionează că pierderile prin evaporare constatate și înregistrate cu ocazia inventarierilor din 2008 și 2009, ca urmare a depozitării rachiurilor pentru învechire, maturare, nu reprezintă eliberare spre consum a produsului accizabil deoarece:

- au avut loc în antrepozit fiscal;
- pot fi dovedite prin rapoartele de prelucrare;
- sunt înregistrate și evidențiate în contabilitate;
- se încadrează în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare.

#### **4. Referitor la dublarea procedurii de verificare, S.C. "X"**

**S.A. IAȘI** susține faptul că organul vamal, eronat, calculează accize pentru produsul accizabil eliberat spre consum în condițiile art.206<sup>7</sup> alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.73. alin.(1) lit.b) și lit.c) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, respectiv a art.192 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct.16. alin.(1) lit.b) și lit.c) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, prin luarea în calcul a pierderilor iremediabile din anul 2008, pentru o perioadă supusă impozitării de 365 zile, în condițiile în care, până

la data de 10.06.2008, societatea a fost supusă altei verificări concretizată în Raportul de inspecție fiscală nr.... din 18.06.2008.

Pentru aceste considerente, invocând încălcarea prevederilor art.105 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea consideră că este necesară recalcularea accizei aferente pierderilor la depozitare înregistrate cu ocazia inventarului din octombrie 2008 pentru perioada supusă verificării, respectiv perioada 11.06.2008 - 31.12.2008, adică pentru 204 zile și nu pentru 365 zile, considerând că s-a calculat în plus obligația de plată în sumă de s lei.

**II. Organele de inspecție fiscală** din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală și Control Ulterior, în urma controlului efectuat la **S.C. “X” S.A. IAȘI**, ce a vizat modul de calcul, declarare și plată a accizei în perioada 11.06.2008 – 31.12.2010 au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../23.05.2011, prin care au stabilit în sarcina societății obligația de plată privind accizele în sumă totală de **s lei**, în condițiile în care, potrivit raportului de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de acciză datorată suplimentar în sumă totală de s lei pentru alcoolul etilic și diferența de acciză pentru vinuri spumoase, cu semnul minus, în sumă de s lei, acestea având cod cont bugetar diferit.

Urmarea contestației formulate de societatea verificată împotriva acestui act administrativ fiscal, prin Decizia de soluționare a contestației nr.DGc ... din 03.08.2011, emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, s-a dispus desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, urmând ca autoritatea vamală să emită un alt act administrativ fiscal în conformitate cu prevederile legale, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit.

Preluând constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. .../23.05.2011, inspectorii vamali din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală Supraveghere Produse Accizate, au întocmit Raportului de inspecție fiscală nr. .../01.09.2011 în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../01.09.2011, prin care, referitor la acciza pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiiuri din fructe, au consemnat următoarele:

Din totalul pierderilor tehnologice declarate de societate, s grade dall sunt impozabile, iar din totalul pierderilor la depozitare declarate, s grade dall sunt impozabile, accizele aferente fiind în sumă totală de **s lei**.

Referitor la pierderile tehnologice, organele de inspecție fiscală au consemnat că se înregistrează la operațiunile de cupajare, filtrare,



redistilare și depozitare, aceste operațiuni fiind evidențiate în rapoartele de producție și stabilite cu ocazia inventarierii.

Conform declarației antrepozitarului, potrivit adresei nr. ....2011, limitele de pierderi tehnologice și coeficienții de pierderi la depozitare sunt cei specificați în Ordinele nr. 218/30.11.1978 și nr. 14/16.01.1981, emise de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, ordine care se referă la „plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor din unitățile MAIA”.

Conform aceleiași declarații, **S.C. “X” S.A. IAȘI**, nu deține studii realizate de alte persoane juridice abilitate, studii prevăzute la pct. 73. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Filtrarea se face în scopul înlăturării depunerilor sau altor impurități, iar potrivit normelor utilizate de societatea verificată, la filtrarea țuicii, rachiului și vinului ars, se pierde 0,20% din cantitatea filtrată, exprimată în grade dall, conform Ordinului nr. 218/1978, pagina 30.

Cupajarea cuprinde operațiunea de transvazare a două sau mai multe produse alcoolice finite în recipientul de cupajare și omogenizarea acestor produse. Norma maximă de consum stabilită prin Ordinul nr. 218/1978, pagina 28, pentru cupajarea de țuică și rachiuri, norma este de 0,11%, astfel încât în procesul de filtrare-cupajare, pierderea tehnologică maximă este de 0,31% (0,20 la filtrare + 0,11 la cupajare).

Media pierderilor tehnologice înregistrate de **S.C. “X” S.A. IAȘI**, la cupajare – filtrare, în perioada 11.06.2008 – 31.12.2010, a fost de aproximativ 0,45%, conform rapoartelor de cupajare – filtrare, diferența dintre pierderile înregistrate și pierderile maxime care ar fi putut fi acordate pe baza normelor utilizate de antrepozitar în anii 2009 și 2010, fiind de **s grade dall**.

Cantitatea de s grade dall (5,558 hl alcool pur), care depășește norma de consum la filtrare – cupajare, a fost considerată eliberare în consum, pentru care se datorează accize, cuantumul accizei calculate de către organele de inspecție fiind de **s lei**.

Redistilarea este un proces tehnologic discontinuu la care sunt supuse rachiurile obținute de antrepozitar la instalația de distilare continuă, în vederea îmbunătățirii calității acestora, prin „înlăturarea unor defecte (mucegai, cocleală etc.) și îmbunătățirea aromei” și care se face „ori de câte ori este necesar”, conform declarației societății nr. 1900/17.06.2003, numită Program de fabricație, depusă la dosarul de autorizare în calitate de antrepozitar fiscal în anul 2003. Redistilarea se face la unitatea „Charente”, care constă în 5 cazane de distilare, pierderea tehnologică maximă de redistilare fiind de aproximativ 3%, conform normelor utilizate, potrivit Ordinului nr. 218/1978, pagina 44.

Potrivit Declarației privind capacitatea de producție nr. 1896/17.06.2003, anexată de **S.C. “X” S.A. IAȘI** la cererea de autorizare în calitate de antrepozitar fiscal, capacitatea de producție maximă zilnică a unității „Charente” este de s litri alcool pur (5 cazane x s litri) iar cea lunară

este de s litri alcool pur. La capacitatea maximă de producție a unității „Charente” (s litri alcool pur = s grade dall), cu un randament de 97%, pierderea maximă, calculată conform normelor utilajelor, într-o lună de funcționare continuă, este de s grade dall.

Pierderile peste această limită maximă, respectiv s grade dall în luna iunie 2010, s grade dall în luna iulie 2010, s grade dall în luna august 2010, s grade dall în luna septembrie 2010 și s grade dall în luna noiembrie 2010, nu se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnologice și nu au au fost acceptate ca fiind neimpozabile. Pentru cantitatea de **s grade dall** care depășește pierderea maximă posibilă la redistilare, organele de inspecție fiscală au considerat că este eliberare pentru consum, fiind calculate accize în sumă de **s lei**.

Pierderile la depozitare sunt efectul procesului natural de evaporare, în principal, iar din punct de vedere fiscal, regimul aplicabil pierderilor în cauză este cel prevăzut la art. 206<sup>7</sup> din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și cel prevăzut la pct. 16. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă până la data de 01.04.2010 și ale pct. 73. din norme, în forma aplicabilă după data de 01.04.2010.

Organele de inspecție fiscală, în urma informațiilor primite de la societate, prin răspunsul nr. .../13.04.2011, urmarea solicitărilor făcute prin adresa nr. ..., au constatat faptul că procentul utilizat de antrepozitar pentru calculul pierderilor la depozitarea băuturilor în vase din lemn a fost ales în mod eronat, respectiv procentul de 0,065%, față de procentul de 0,0055% prevăzut de norme.

Ca urmare, s-a procedat la recalcularea pierderilor maxime care ar fi putut fi acordate cu ocazia inventarelor din anii 2008 și 2009, utilizându-se procentul zilnic de pierderi de 0,0055% pentru produsele alcoolice depozitate în vase de lemn, față de procentul de 0,065% utilizat de antrepozitar.

Diferența dintre pierderea înregistrată în contabilitate de societate și pierderea maximă care ar fi putut fi acordată pe baza normelor, stabilită de organelle de inspecție fiscală este de **s grade dall**, cantitate considerată eliberată pentru consum, pentru care se datorează accize în sumă totală de **s lei**.

Temeiurile de drept invocate pentru stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de plată sunt prevederile art. 165, art. 166 și art 206<sup>7</sup> alin (1) lit a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și pe cele ale pct. 16. și 73. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

**III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la**

dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../01.09.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../01.09.2011 de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind impozabilă cantitatea totală de pierderi de alcool de s grade dall, stabilind în sarcina S.C. “X” S.A. IAȘI accize suplimentare în sumă de s lei pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiuri din fructe (accize alcool etilic) aferente pierderilor tehnologice și pierderilor datorate depozitării, în condițiile în care societatea susține faptul că pierderile înregistrate nu reprezintă eliberare pentru consum a produsului accizabil deoarece:

- au avut loc în antrepozit fiscal;
- pot fi dovedite prin rapoartele de prelucrare;
- sunt înregistrate și evidențiate în contabilitate;
- se încadrează în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare.

În fapt, urmarea dispozițiilor din Decizia Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași nr.DGc... din 03.08.2011 privind soluționarea contestației formulate de S.C. “X” S.A. IAȘI împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior, potrivit căroră s-a desființat actul administrativ fiscal atacat, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală și Supraveghere Produse Accizate au emis Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.... din 01.09.2011, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 01.09.2011, preluând constatările din decizia de impunere desființată.

Inspectorii vamali au constatat că, urmarea activității desfășurate, S.C. “X” S.A. IAȘI, deținând Autorizația de Antrepozit Fiscal nr.... din 19.12.2003 valabilă pentru desfășurarea activităților: producția de băuturi pe bază de alcool, inclusiv țuica și rachiuri din fructe, potrivit căreia, în regim suspensiv de la plata accizelor, societatea poate să primească, să producă, să transforme să dețină și să expedieze, după caz, următoarele produse accizabile: țuica și rachiuri de fructe și băuturi spirtoase, în perioada 11.06.2008 – 31.12.2010, a înregistrat diminuarea stocului de produse accizabile cu cantitatea totală de pierderi de produse accizabile de sgrade dall.

Inspectorii vamali au considerat că pierderile înregistrate de societate depășesc limitele maxime prevăzute în normele tehnice ale

utilajelor și instalațiilor stabilind că, din totalul pierderilor înregistrate de societate, cantitatea de s grade dall, cantitatea totală de pierderi de alcool de s grade dall ca fiind impozabilă, din care: s grade dall reprezintă pierderi tehnologice, iar s grade dall reprezintă pierderi la depozitare.

Ca urmare, au procedat la calcularea de accize suplimentare în sumă de s lei pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiuri din fructe (accize alcool etilic) aferente pierderilor tehnologice și pierderilor datorate depozitării, produse în antrepozitul fiscal deținut de **S.C. "X" S.A. IAȘI**, pentru perioada 11.06.2008 – 31.12.2010, pierderi care depășesc limitele maxime prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor, după cum urmează:

- pentru cupajări – filtrări - s lei;
- pentru redistilări - s lei;
- pentru depozitari (evaporări) - s lei.

**S.C. "X" S.A. IAȘI** contestă obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr.... din 01.09.2011 în sumă totală de s lei reprezentând acciza pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiuri din fructe, aferentă pierderilor tehnologice și depozitării, considerate de echipa de inspecție fiscală ca fiind impozabile, susținând faptul că pierderile înregistrate îndeplinesc condițiile în care nu se datorează accize, acestea fiind înregistrate respectând prevederile Ordinului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor și ale Ordinului Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.14/1981 privind aprobarea normelor maxime de perisabilitate la manipularea, depozitarea și transportul materiilor prime, materialelor și produselor la unitățile M.A.I.A.

**În drept**, în cauză sunt aplicabile prevederile art. 192 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 01.04.2010, potrivit cărora,

**„(1) Pentru orice produs accizabil, acciza devine exigibilă la data când produsul este eliberat pentru consum în România.**

**(2) Un produs accizabil este eliberat pentru consum în România, în condițiile prevăzute la art. 166.**

**(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.**

**(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică și plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv și sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:**

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră, dar numai în situația în care autoritățile fiscale competente i se prezintă dovezi satisfăcătoare cu privire la

evenimentul respectiv, împreună cu informația privind cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului, dar numai în situația în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depășește limitele prevăzute în norme.”,

coroborate cu cele ale pct.16. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art.192, în forma aplicabilă până la data de 01.04.2010, potrivit căroră,

„În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt indeplinite următoarele condiții:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor; și

c) sunt evidenciate și înregistrate în contabilitate.”

și ale art. 206<sup>7</sup> din același act normativ, în forma aplicabilă după data de 01.04.2010, potrivit căroră,

„(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

a) ieșirea produselor accizabile, inclusiv ne-regulamentară, dintr-un regim suspensiv de accize;

b) deținerea de produse accizabile în afara unui regim suspensiv de accize pentru care accizele nu au fost percepute în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol;

c) producerea de produse accizabile, inclusiv neregulamentară, în afara unui regim suspensiv de accize;

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentară, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;

e) utilizarea de produse accizabile în interiorul antrepozitului fiscal altfel decât ca materie primă.

[...]

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată ca eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

**(7) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.**

[...]”,

coroborate cu cele ale pct.73. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 206<sup>7</sup>, în vigoare după data de 01.04.2010, potrivit căroră,

„[...]”

**(2) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize și dacă:**

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă, rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

**(3) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:**

a) se prezintă imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

**c) se încadrează, în cazul de la alin. (2) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport prevăzuți în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat; și**

**d) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.**

**(4) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c) responsabilitatea față de corectitudinea coeficienților maximi de pierderi revine persoanei juridice abilitate să efectueze studiile respective.**

(5) Antrepozitarii autorizați au obligația ca o copie a studiilor prevăzute la alin. (3) lit. c) să fie depusă la autoritatea vamală teritorială în vederea înregistrării și păstrării de către această autoritate, iar în cazul produselor energetice studiile vor purta și viza Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

(6) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori

atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) și când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

[...]

**(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.**

Astfel, potrivit prevederilor legale redată mai sus, se înțelege că în situația constatării lipsurilor de produse accizabile, acestea sunt scutite de la plata accizelor doar dacă îndeplinesc următoarele condiții: pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor, se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor și/sau în actele normative în vigoare și sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate, iar în cazul în care pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

Se reține faptul că **S.C. "X" S.A. IAȘI** deține Autorizația de Antrepozit Fiscal nr.... din 19.12.2003 valabilă pentru desfășurarea activităților: producția de băuturi pe bază de alcool, inclusiv țuica și rachiuri din fructe, în baza căreia permite ca, în regim suspensiv de la plata accizelor, să primească, să producă, să transforme să dețină și să expedieze, după caz, următoarele produse accizabile: țuica și rachiuri de fructe și băuturi spirtoase.

În perioada supusă verificării, 11.06.2008 – 31.12.2010, **S.C. "X" S.A. IAȘI** a înregistrat diminuarea stocului de produse accizabile cu pierderi aferente procesului tehnologic și din depozitare, astfel:

- la filtrate – cupajare: s grade dall;
- la redistilare: s grade dall;
- la depozitare: s grade dall.

**a) Referitor la accizele în sumă de s lei aferente pierderilor tehnologice la cupajare- filtrare:**

**S.C. "X" S.A. IAȘI** susține că a înregistrat aceste pierderi respectând limitele de pierderi tehnologice aplicând coeficienții de pierderi specificați în Ordinele Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor și nr.14/1981 privind aprobarea normelor maxime de perisabilitate la manipularea, depozitarea și transportul materiilor prime, materialelor și produselor la unitățile M.A.I.A.

La pagina 30-31 din Anexa nr.1 la Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maximale pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor se definește:

*„Scăzământul de filtrare cuprinde operațiunea de tragere a produselor dintr-un recipient, filtrarea propriu-zisă și introducerea produsului în recipientul de depozitare. După filtrare, masa filtrantă se stoarce sau se presează pentru recuperarea unei părți din produs.”*

*„Scăzământul de cupajare cuprinde operațiunile de transvarsare a produselor care intră în cupaj în recipientul în care se execută cupajul, cât și omogenizarea cupajului.”*

Potrivit aceluiași act normativ, la pg. 30, se prevede că la filtrare se pierde 0,20% din cantitatea filtrată, exprimată în grade dall, iar pentru cupajarea de țuică și rachiuri norma maximă de consum admisă este de 0,11%, astfel încât în procesul de filtrare-cupajare pierderea maximă este de 0,31%.

Din *Situațiile redistilărilor* întocmite de societate lunar, defalcate pe zile, în care sunt centralizate rapoartele de cupajate-filtrare în care sunt înscrise cantitățile de alcool intrate, cantitățile de alcool ieșite și pierderile, exprimate în grade dall, rezultă că media pierderilor tehnologice înregistrate la cupajare-filtrare în perioada supusă verificării a fost de aproximativ 0,48% (...), depășind astfel norma medie maximă de 0,31% .

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă:

- s grade dall - cantitatea totală de produs alcoolic intrată supusă filtrării-cupajării;
- s grade dall - cantitatea totală de produs alcoolic rezultată;
- s grade dall - pierderi înregistrate de societate;
- s grade dall - pierderi maxime rezultate aplicând norma maximă de 0,31%.

Ca urmare, diferența rezultată dinte cantitatea de s grade dall reprezentând pierderi înregistrate de societate și cantitatea de s grade dall reprezentând pierderi maxime rezultate aplicând norma maximă de 0,31%, respectiv de s grade dall reprezintă eliberare pentru consum.

Astfel, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind impozabilă cantitatea s grade dall, stabilind în consecință în sarcina societății obligația de plată a accizei aferente în sumă de s lei.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației afirmația societății potrivit căreia „... limitarea coeficientului de pierderi la o singură filtrare nu are temeii legal.”, în condițiile în care procesul tehnologic cupajare - filtrare real utilizat de antrepozitar cuprinde două filtrări, deoarece, la pagina 33 din Anexa nr.1 la Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă plafoanele maximale pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor, se fac următoarele precizări;



*„Notă: [...] Norma de consum la îmbutelierea produselor: țuică, rachiuri naturale și industriale, vinars, alcool rafinat, tehnic și sanitar cuprinde operațiunile următoare:*

*Transvarsarea produselor din recipientii în care se află pregătite pentru îmbuteliere (și în care se determină volumul lor) în vasele de presiune, filtrare înainte de îmbuteliere și îmbutelierea propriu-zisă, turnarea produsului în sticle, dopuire, etichetare etc.)”*

Deci, acordarea scăzământului prevăzut de norma de consum maximă de 0,20% se acordă pentru o singură operațiune filtrare, care, așa cum rezultă din definiția scăzământului de filtrare cuprinde practic două filtrări, respectiv: operațiunea de tragere a produselor dintr-un recipient și filtrarea propriu-zisă.

Se reține faptul că organele de control au luat în calcul operațiunile realizate evidențiate de societate în rapoartele de cupajare-filtrare, astfel că nu au existat alte operațiuni de cupajate-filtrare care să nu fi fost avute în vedere la stabilirea obligației de plată și, ca urmare, se va respinge contestația societății pentru accizele în sumă de s lei, ca neîntemeiată.

#### **b) Referitor la accizele în sumă de s lei aferente pierderilor tehnologice la redistilare:**

Potrivit susținerilor societății contestatoare, în cadrul antrepozitului fiscal, produsele cu tărie alcoolică cuprinsă între 30-70 grade dall se obțin în instalația de distilare continuă (în care în procesul de producție se transformă în rachiu vinul depreciat, drojdia, marcurile de fructe aduse din afara antrepozitului). Dacă se constată defecte (miros, gust, culoare, cocleală, mucegai) se procedează la redistilare/rectificare pentru îmbunătățirea calității produselor, utilizând instalațiile Charante.

Activitatea de producție, respectiv transformarea materiei prime (vin depreciat, marcuri de fructe, drojdie) adusă din exteriorul antrepozitului se desfășoară în coloana de distilare continuă, nu în instalațiile Charante. Operațiunea de redistilare nu este activitate de producție supusă autorizării, ci o activitate de îmbunătățire a calității produselor obținute în instalația de distilare continuă, operațiune care se desfășoară în antrepozit fiscal autorizat (regim suspensiv de acciză).

În anul 2009 în instalația de distilare continuă a obținut un rachiu de slabă calitate care nu era propriu pentru consum, iar în anul 2010 această cantitate a fost redistilată pentru a se obține o calitate necesară pentru consum, procedându-se la fel și cu o mare parte din rachiurile aflate în stoc.

Produsul brut, respectiv rachiul de fructe, rachiul de vin și rachiul de drojdie, obținut în vederea comercializării, mai suferă și alte operațiuni tehnologice cum ar fi redistilare, rectificare, cupajare, filtrare, învechire în funcție de caracteristicile pe care trebuie să le aibă în momentul eliberării în consum, pe piață.

Redistilarea este un proces tehnologic discontinuu la care sunt supuse rachiurile obținute de antrepozitar la instalația de distilare continuă,

în vederea îmbunătățirii calității acestora și care, potrivit declarației societății nr.1900/17.06.2003, numită „Program de fabricație”, se face ori de câte ori este necesar. Redistilarea se face la unitatea „Charente” care constă în 5 cazane de distilare.

Conform normelor utilizate de societate, respectiv coeficienții din Anexa nr.1 la Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor, pierderea tehnologică maximă la redistilare prevăzută la pagina 44 este de aproximativ 3%.

Capacitatea maximă zilnică de producție a unității „Charente” este de s litri alcool pur (5 cazane x s litri), iar cea lunară este de slitri alcool pur, conform „Declarației privind capacitatea de producție” nr.1896/17.06.2003, reprezentând declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 ore, prevăzută la pct.84. alin.(21) din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală, luând în calcul capacitatea maximă de producție a unității „Charente” conform „Declarației privind capacitatea de producție” nr.../17.06.2003, au constatat că societatea a înregistrat pierderi peste limita maximă prevăzută în normele tehnologice în perioada iunie - noiembrie 2010, respectiv cantitatea de s grade dall și, considerând că această cantitate reprezintă eliberare pentru consum, au stabilit în sarcina societății obligația de plată reprezentând accize în sumă totală de s lei

Societatea contestatoare susține faptul că stabilirea capacității maxime de producție este un act juridic unilateral decurgând din declarația contribuabilului la data autorizării antrepozitului fiscal și că informațiile furnizate au ca sursă datele tehnice deținute de solicitantul autorizației din normele tehnice ale utilajelor de producție, din manualele de proceduri de fabricație deținute de antrepozitar.

Înregistrarea completă a activității din perioada supusă verificării depășește volumul calculat teoretic de către organele de inspecție fiscală după capacitatea maximă de producție stabilită prin Declarația nr.../17.06.2003.

Necorelarea capacității de redistilare a instalației Charente declarată la data autorizării ca antrepozit fiscal este un fapt procedural, sancționabil conform dispozițiilor legale. Acest fapt este rezultatul unei erori materiale, (afectând procedura prealabilă a autorizării și generând consecințe de ordin procesual-fiscal) și nu produce efecte asupra accizei efectiv datorate în raport de producția realizată.

Realizarea și înregistrarea în evidențele contabile a volumului de distilare constatat de organele de inspecție fiscală reflectă un fapt real, consemnat în Rapoartele de redistilare.

Ca urmare, societatea contestatoare solicită admiterea ca bază de calcul a pierderilor la redistilare a întregii cantități de alcool procesat de

antrepozitar în perioada iunie – noiembrie 2010, fără limitări de natură formală și procedurală.

Nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației argumentele societății contestatoare prezentate mai sus, deoarece aceasta deține autorizația de antrepozit fiscal care a fost eliberată de autoritatea competentă în baza informațiilor furnizate prin cererea de autorizare, iar în conformitate cu prevederile art.206<sup>26</sup> alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

**„Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:**

[...]

**j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării;[...]” . ,**

iar la pct.87. alin.(24), art.206<sup>26</sup> alin.(1), din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

**„Intră sub incidența termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective la autoritatea vamală teritorială. [...]”**

Se reține faptul că potrivit prevederilor pct.73. alin.(2, ale art. 206<sup>7</sup>, din Normele de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, redate mai sus, nu se datorează accize atunci când pierderile se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport prevăzuți în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat.

Ori, societatea nu a depus la autoritatea vamală o altă declarație privind capacitate de producție înafară de Declarația nr.... din 17.06.2003, potrivit căreia capacitatea maximă zilnică de producție a unității „Charente” este de s litri alcool pur (5 cazane x s litri), iar cea lunară este de s litri alcool pur, nerezultând astfel o altă situație decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală.

Ca urmare, se reține că legal, organele de inspecție fiscală au considerat că pierderile înregistrate de către societatea contestatoare în procesul de redistilare peste limita maximă calculată având ca bază de calcul capacitatea maximă de producție stabilită prin Declarația nr.... din 17.06.2003 reprezintă eliberare pentru consum, urmând a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere reprezentând accize în sumă totală de s lei, ca neîntemeiată.

**c) Referitor la accizele în sumă de s lei aferente pierderilor la depozitare:**

Se reține faptul că societatea a înregistrat în contabilitate în luna ianuarie 2009 diminuarea stocului de produse accizabile cu cantitatea de s grade dall stabilită cu ocazia valorificării inventarului din octombrie 2008 și cu cantitatea de s grade dall aferentă valorificării inventarului din decembrie 2009, înregistrată în contabilitate în luna ianuarie 2010.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind eliberată pentru consum cantitatea de s grade dall pentru care a stabilit accize în sumă de s lei, reprezentând pierdere la depozitare peste limita maximă aferentă anului 2008 și cantitatea de s grade dall, pentru care a stabilit accize în sumă de s lei, calculată aplicând coeficientul de 0,0055%, prevăzut în Anexa nr.1 la Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor și nr.14/1981 privind aprobarea normelor maxime de perisabilitate la manipularea, depozitarea și transportul materiilor prime, materialelor și produselor la unitățile M.A.I.A.

Societatea susține că, potrivit procedurii de proces PP35, ÎNVECHIRE DISTILATE, punctul 4.2 "Parametri tehnologici ai procesului de învechire", rachiurile crude se pun la învechit la temperaturile de 20-25 grade Celsius, iar cele învechite se păstrează la temperaturi de 15-20 grade Celsius. În condițiile în care învechirea are loc la temperaturi de aproape trei ori mai mari celei pentru care coeficientul de pierderi prin evaporare acceptat este de 0,0055%, considerarea acestui procent ca punct maxim de referință este greșită.

În timpul învechirii, distilatul suferă o serie de transformări atât prin oxidarea unor componente, cât și prin extragerea din doaga de stejar a unor substanțe care contribuie la formarea componentelor favorabili calității produsului. Sub influența oxigenului care pătrunde prin porii doagelor, au loc continuu procese de oxidoreducere care determină o maturizare treptată a distilatului de vin și o dezvoltare a calității de gust și de aromă, aceste procese petrecându-se cu o intensitate mai mare sau mai mică în funcție de cantitatea de oxigen și de condițiile de temperatură.

La temperaturi ridicate, care grăbesc procesul de învechire, evaporarea este accentuată, depășind chiar procentul de 0,065% care a fost luat ca referință pentru a compara diferențele la inventariere datorate evaporării la depozitare, pentru deductibilitate, având în vedere și experiența pe care o are societatea în domeniu.

În condițiile în care rachiul, indiferent de materia primă din care a rezultat, respectiv prune, mere, etc., pus la maturat, învechit, se comportă la fel, contestatoarea afirmă că în mod eronat organele de inspecție fiscală au considerat că procentul de 0,065% se aplică doar la țuică (rachiul de prună), în susținere motivând că a depus la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, prin adresa nr. .../17.05.2011, Decizia de aprobare a normelor interne de consum și pierderi și referatul tehnologului.

Societatea consideră că țuica este din punct de vedere fiscal – atât pentru regimul de accize cât și pentru regimul vamal, un produs din

grupa rachiuri și toate rachiurile sunt susceptibile de a fi supuse unui proces de învechire pentru a li se spori valoarea și calitatea și, conform prevederilor art.3 din Normele privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor tradiționale românești, aprobate prin Ordinul emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 368 din 13 iunie 2008, procesul de învechire se aplică tuturor tipurilor de rachiuri, nu numai rachiului de prune (țuica).

Ca urmare susține că plafoanele maxime de perisabilități sunt cele prevăzute de Ordinul nr. 218/1978, actualizat prin Ordinul nr. 14/1981 emise de autoritatea care reglementează domeniul, respectiv Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, procentul maxim avut în vedere este cel prevăzut în actul menționat, pentru rachiul pus la învechit, bonitat, de 0,065%.

Așa cum rezultă din Referatul privind modalitatea de calcul a scăzămintelor, anexat în copie la dosarul cauzei, **S.C. "X" S.A. IAȘI** a stabilit scăzămintele diferit, în funcție de tipul vasului de depozitare, respectiv în vase din inox și în butoaie de stejar.

Astfel, pentru anul 2008, societatea a considerat că din cantitatea totală de s grade dall existentă scriptic în sold la data de 31.12.2008, 73,24% era depozitată în vase de inox aplicând coeficientul de 0,0035% și 26,76% era depozitată în butoaie din lemn în vederea bonitizării, aplicând procentul de 0,065 % înregistrând în baza Procesului verbal diminuare stoc nr.111 din 31.01.2009 la perisabilități cantitatea de 129.371 grade dall reprezentând:

- s grade dall alcool tehnic;
- s grade dall brandz gr;
- s grade dall macerat gr;
- s grade dall rachiu drojdie gr;
- s grade dall rachiu mere gr;
- s grade dall rachiu vișine gr.

Pentru anul 2009, societatea a considerat că din cantitatea totală de s grade dall existentă scriptic în sold la data de 31.12.20089, 73,54% din cantitate era depozitată în vase de inox aplicând coeficientul de 0,0035% și 26,46% din cantitate era depozitată în butoaie din lemn în vederea bonitizării, aplicând procentul de 0,065 % înregistrând în baza Procesului verbal diminuare stoc nr... și nr... din 01.01.2010, la perisabilități, cantitatea de s grade dall reprezentând:

- s grade dall rachiu drojdie gr;
- s grade dall rachiu fructe gr;
- s grade dall rachiu fructe gr;
- s grade dall rachiu mere gr;
- s grade dall rachiu mere gr;
- s grade dall rachiu vișine gr;
- s grade dall rachiu din vin gr;
- s grade dall rachiu vișinată gr;
- s grade dall suc vișine alcoolizat gr.

Se reține faptul că **S.C. "X" S.A. IAȘI** a utilizat procentul de 0,065% corespunzător țuicii bonitate pentru toate rachiurile depozitate în vase din lemn.

Potrivit definiției de la art.3 din Normele privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor tradiționale românești, aprobate prin Ordinul emis de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 368 din 13 iunie 2008,

**„În funcție de tehnologia de fabricație, de materiile prime și materialele folosite, de calitățile organoleptice și de proprietățile fizico-chimice, țuica, horinca, turțul, pălinca, vinarsul, rachiul de fructe, rachiul de tescovină și rachiul de drojdie de vin se definesc după cum urmează:**

**1. țuica este o băutură alcoolică tradițională românească obținută exclusiv prin fermentarea alcoolică și distilarea prunelor (diverse soiuri), întregi sau zdrobite, ori a sucului obținut din prune, în prezența sau în lipsa sâmburilor:[...].”**

În Manualul de procedură – Prepararea Rachiurilor Naturale - transmis cu Adresa de înaintare nr.... din 27.03.2009, **S.C. "X" S.A. IAȘI**, la pct.3.1. definește țuica astfel: **”băutură spirtoasă obținută din fermentarea alcoolică și distilarea prunelor (diverse soiuri) întregi sau zdrobite, în prezența sau în lipsa sâmburilor;[...].”**

Având în vedere faptul că societatea contestatoare, atât la inventarul din 2008 cât și la inventarul din 2009, a constatat pierderi la diverse sortimente de rachiuri din fructe din vin din drojdie, precum și alcool tehnic, brandy, macerate, iar în anexa nr.9 “Normenele de perisabilități la manipulare, depozitare și transport în industria vinului și băuturilor alcoolice”, aprobate prin Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.14/1981 privind aprobarea normelor maxime de perisabilitate la manipularea, depozitarea și transportul materiilor prime, materialelor și produselor la unitățile M.A.I.A., prevăd un procent de 0,0055% aplicat la stocurile de țuică și rachiuri naturale exprimate în grade dall, rezultă că eronat aceasta a utilizat coeficientul de 0,065% valabil pentru țuica bonităată, deși nu a înregistrat pierderi de țuică, așa cum am arătat mai sus.

Ca urmare, legal, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea perisabilităților aferente produselor alcoolice depozitate în vase din lemn utilizând coeficientul de 0,0055%, rezultând că pierderile înregistrate de către societatea verificată de s grade dall aferente inventarului din anul 2008 și de s grade dall aferente inventarului din anul 2009 nu se încadrează în limitele prevăzute în normele de perisabilități.

Astfel, diferența de s grade dall dintre cantitatea de s grade dall înregistrată ca fiind perisabilități aferente anului 2008 și cantitatea de s grade dall rezultată aplicând coeficientul de 0,0055% asupra stocului scriptic existent la 31.12.2008, precum și diferența de s grade dall dintre cantitatea de s grade dall înregistrată ca fiind perisabilități aferente anului 2009 și cantitatea de s grade dall rezultată aplicând coeficientul de 0,0055% asupra stocului scriptic existent la 31.12.2009, reprezintă eliberare în consum pentru care **S.C. "X" S.A. IAȘI** datorează accize .

Referitor la afirmația societății potrivit căreia din punct de vedere vamal între țuică și celelalte rachiuri nu există diferențe și din acest motiv rachiurile nu ar trebui să fie tratate discriminatoriu față de țuică nici din punct de vedere al perisabilităților, se reține faptul că înregistrarea pierderilor se face în conformitate cu prevederile Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind codul fiscal, aprobate prin Hotărârea guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la susținerile privind unele prevederi comunitare care stabilesc criteriile nediscriminatorii în tratamentul produselor accizabile în general, potrivit cărora, invocând prevederile Directivei Consiliului 2008/118/CE, societatea consideră că regimul juridic al pierderilor de producție trebuie să fie aceleași în toate statele member și să se bazeze pe criteriile nediscriminatorii și că în acest sens, s-a pronunțat Curtea Europeană de Justiție pentru a sublinia obligația statelor member de a avea o legislație internă echitabilă și nediscriminatorie. Condițiile tehnice pentru exigibilitatea accizei trebuie să fie identice în toate statele member.

Societatea contestatoare mai susține că este contrară dreptului comunitar și inaplicabilă în raport de principiul nediscriminării orice dispoziție legală, prin care se crează un regim fiscal discriminatoriu pentru produse aflate în raport de concurență, invocând aplicabilitatea prevederilor art.110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prin raportare la jurisprudența Curții Europene și la dispozițiile de drept comunitar aplicabile, societatea apreciază că diferența de tratament fiscal dintre pierderile la bonitizare pentru produsul național țuică și pierderile la bonitizare pentru alte rachiuri este discriminatorie și incompatibilă cu dreptul comunitar. Astfel, la situații de fapt identice Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.218/1978 prin care se aprobă Plafoanele maxime pentru randamente, scăzământ și norme de consum aplicate în activitatea de industrie a vinului și rachiurilor, stabilește un regim de pierderi diferit pentru țuica bonitizată și țuica depozitată în vase din lemn și pentru celelalte rachiuri, rezultând astfel o discriminare a antrepozitorilor prelucrând alte rachiuri decât țuică, neputând înregistra contabil și justifica pierderi reale de produse accizabile.

Tratamentul fiscal diferit pentru pierderi la învechire țuică și pentru alte rachiuri, în condițiile în care acestea se comportă din punct de vedere tehnic în mod identic, echivalează cu o discriminare pe temei de origine a produsului și este contrară dreptului comunitar.

Se reține faptul că aceste susțineri nu au relevanță în cauza supusă soluționării.

Referitor la afirmația societății potrivit căreia organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile art.105 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin luarea în calcul a pierderilor iremediabile în anul 2008, pentru o perioadă de 365 zile, considerând că ar fi trebuit exclusă perioada deja verificată, respectiv 01.01.2008 – 10.06.2008, fiind necesară recalcularea accizei aferente pierderii prin

luarea în calcul a perioadei 11.06.2008 – 31.12.2008, respectiv 204 zile calendaristice, se rețin următoarele:

Organele de inspecție fiscală au calculat accize pentru pentru piererile la depozitare stabilite pentru anul 2008, înregistrate în evidența contabilă în luna ianuarie 2009, respectând modul de calculul efectuat de către societatea verificată, înlocuind doar coeficientul de perisabilitate aplicat de aceasta.

Ca urmare, se reține că prin Ordinul MAIA nr.14/1981 se prevede acordarea de perisabilități în procent de 0,065% doar pentru țuica bonităată (deja învechită), nefiind prevăzute limite de scăzăminte pentru depozitarea țuicii și a altor rachiuri naturale în vase din lemn în vederea bonitizării, astfel că, legal, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a aplicat eronat coeficientul de 0,065% în loc de 0,0055% pentru depozitarea produselor accizabile înscrise în Procesele verbale de diminuare a stocurilor, stabilind obligația de plată reprezentând accize în sumă totală de **s lei** aferente pierderilor la depozitarea acestora, urmând a se respinge contestația societății pentru această sumă, ca neîntemeiată.

**2. Referitor la contestația formulată de S.C. "X" S.A. IAȘI împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../23.05.2011 de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin Decizia de soluționare nr. DGc ... din 03.08.2011 s-a soluționat contestația formulată împotriva acestui titlu de creanță.**

**În fapt, S.C. "X" S.A. IAȘI** a depus la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași în data de 15.06.2011, fiind înregistrată sub nr...., contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ... din 25.05.2011, emisă de acest organ vamal în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ... din 23.05.2011.

Prin adresa nr. .../1/SIFCU/BP/20.06.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. .../21.06.2011, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași transmite spre competență soluționare contestația formulată de **S.C. „X” S.A. IAȘI**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a emis Decizia nr.DGc ... din 03.08.2011 privind soluționarea contestației formulată de **S.C. „X” S.A. IAȘI** prin care s-a dispus desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011 contestată, urmând ca organele de inspecție fiscală, să emită actele administrativ fiscale



conform prevederilor legale, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit.

**În drept**, în speță sunt aplicabile prevederile art.213 alin.(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

**„Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”**

Punctul 9.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, prevede:

**„Excepțiile de fond în procedura de soluționare a contestațiilor pot fi următoarele: excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat și excepția reverificării pentru aceeași perioadă și pentru aceleași obligații fiscale.”**

Punctul 11.4. din același act normativ, precizează:

**„Prin decizie se poate constata autoritatea de lucru judecat atunci când există identitate de obiect, părți și cauză. Este lucru judecat atunci când există a doua contestație care are același obiect, este întemeiată pe aceeași cauză și este între aceleași părți, făcută de ele și în contra lor în aceeași calitate. Excepția puterii lucrului judecat se poate ridica atât de organul de soluționare a contestației de părți, cât și de orice persoană direct interesată.”**

În temeiul prevederilor legale citate mai sus și a celor arătate în conținutul deciziei, se reține că **S.C. „X” S.A. IAȘI**, a mai formulat o contestație, la data de 15.06.2011, tot împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ... din 25.05.2011, aceasta desființată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, prin Decizia nr.DGc ... din data de 03.08.2011, soluția fiind definitivă în sistemul cailor administrative de atac, conform art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

**„Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.”**

Ca urmare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, nu se mai poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ... din 25.05.2011, urmând a se respinge contestația formulată de **S.C. „X” S.A. IAȘI**, constatându-se autoritate de lucru judecat, existând identitate de obiect, părți și cauză.

**3. Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei nr.DGc ... din 03.08.2011 privind soluționarea contestației**

**formulate de S.C. „X” S.A. IAȘI emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații**, se reține faptul că decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Așa cum se menționează la finalul Deciziei nr.DGc ... din 03.08.2011 privind soluționarea contestației formulate de **S.C. „X” S.A. IAȘI**, aceasta poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

### **DECIDE:**

**Art.1** Respingerea contestației formulate de **S.C. “X” S.A. IAȘI**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de s lei reprezentând acciza pentru băuturi spirtoase, țuică și rachiuri din fructe, aferentă pierderilor tehnologice și depozitării.

**Art.2** Respingerea contestației formulate de **S.C. “X” S.A. IAȘI** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../25.05.2011, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală și Control Ulterior în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../23.05.2011, constatându-se autoritatea de lucru judecat, existând identitate de obiect, părți și cauză.

**Art. 3** Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei, Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.